

اشاره:

طراحی و مهندسی حلقه گمشده زنجیر فناوری و صنعت کشور است. باوجود سابقه طولانی ایران در زمینه علم، صنعت و هنر، امروزه فرهنگ طراحی و مهندسی در حد شایسته و بایسته درکشور وجود ندارد. پیامدهای نامطلوب آن نیز ناکفته در تولیدات صنعتی و هزینه‌های ارزی طرح‌های اقتصادی کشور، هویتاً می‌باشد.

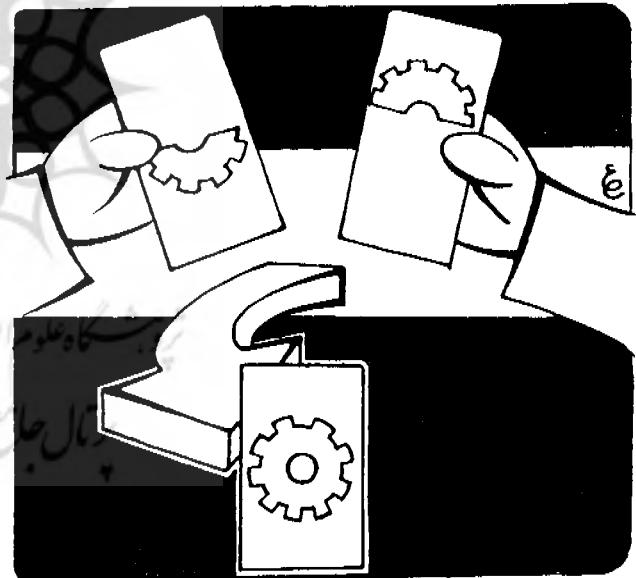
آنچه در تحول صنعت و صنعتی شدن کشور در دوران سازندگی باید مورد توجه باشد بها دادن به طراحی و مهندسی و توسعه فرهنگ آن در جامعه است که استفاده مطلوب از جمیع عوامل مؤثر سرمایه‌گذاری‌ها و نیز نیروی انسانی را میسر می‌سازد.

در این کزارش عوامل ناشناخته ماندن طراحی و مهندسی در ایران، اثرات نامطلوب آن بر اقتصاد و روند توسعه صنعتی کشور و راههای حمایت و تقویت بخش طراحی و مهندسی به اختصار بیان می‌شود.

است و لذا ضرورت دارد رسانه‌های گروهی تلاش شایسته‌ای در معرفی طراحی و مهندسی و گسترش فرهنگ توسعه و تحقیق به عمل آورند.

در جامعه ایران هنوز شناخت کافی درباره طراحی و مهندسی وجود ندارد و علت آن را می‌توان در ناهماهنگی حرکت کل جامعه با تمدن معاصر و عقب‌ماندگی در علم صنعت و اقتصاد جست‌جو کرد.

از سوی دیگر، فعالیت‌های طراحی و مهندسی در مجموعه فعالیت‌هایی قرار دارند که اکرچه از اهمیت بسزایی برخوردار می‌باشند، لیکن نمود عینی مانند وسایل و ابزار و تجهیزات، ندارند. نامحسوس بودن ذاتی امور طراحی و مهندسی سبب شده که فرهنگ آگاهی‌های عمومی نسبت بدان ضعیف باشد. در همین حال، قوانین حمایتی از طراحی و مهندسی در کشور، وجود ندارد و قوانین و ضوابط مشهودی در حمایت از خدمات مهندسی تدوین نشده است و اگر در پاره‌ای موارد نیز این مقررات موجود باشد، کمتر به آن عمل می‌شود. به لحاظ فقدان قوانین و مقررات حمایتی از خدمات طراحی و مهندسی، مدیران طرح‌های اقتصادی معمولاً از خدمات شرکت‌های

عواهل ناشناخته هاندن طراحی و مهندسی

جامعه ایران هنوز شناخت کافی از طراحی و مهندسی جز در حد مختصراً در مهندسی عمران ندارد. علت این امر را می‌توان ناهماهنگی حرکت کل جامعه با تمدن معاصر و عقب‌ماندگی در علم، صنعت و اقتصاد دانست.

مفهوم طراحی و مهندسی که زیربنایی ترین بخش زنجیره فناوری و صنعت است، در ذهن بسیاری از افراد جا نیافتاده

کارگران ایرانی غیرماهر، رعایت نشد.

از سوی دیگر، هزینه‌های طراحی و مهندسی بخش ناچیزی از ارزش طرح‌ها (1% درصد یا کمتر) را تشکیل می‌دهد و کارفرمایان آن را کم‌اهمیت تلقی کرده و همراه بقیه امور به پیمانکاران خارجی می‌سپارند.

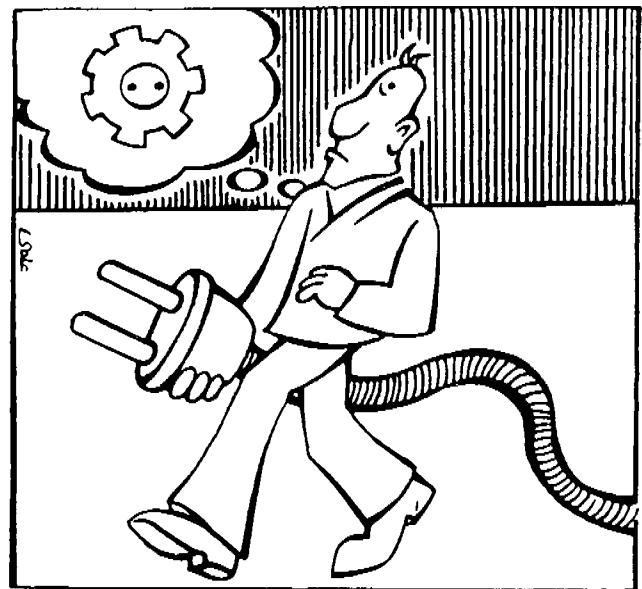
باید توجه داشت که سهم 10% درصدی هزینه‌های طراحی و مهندسی از مجموع ارزش طرح که یک معیار بین‌المللی است، برای شرایط کنونی ایران مناسب نیست و نباید معیار ارزش کذاری برای این‌گونه خدمات تلقی شود. این معیار برای جوامع صنعتی که بیش از یک قرن از توسعه فعالیت‌های طراحی و مهندسی آنها می‌گذرد، قابل قبول است.

بخش طراحی و مهندسی در کشورهای پیشرفته صنعتی امکان استفاده از تجربیات گذشته، استفاده از هزینه‌های تحقیق و توسعه (که بخش عظیمی از بار آن بر عهده دولت بوده و هست) و نیز دسترسی به بانک‌های اطلاعاتی قوی و تجهیزات رایانه‌ای را دارد و حتی می‌تواند از کپی کردن نیز بهره‌مند گردد، لذا سهم 10% درصدی ارزش این‌گونه خدمات را به راحتی می‌پذیرد و سودآور نیز می‌باشد.

○ قوانین و ضوابط برای حمایت از طراحی و مهندسی در ایران وجود ندارد و اگر در پاره‌ای موارد این مقررات تدوین شده، کمتر رعایت می‌شود. نبود مقررات سبب شده که مدیران طرح‌های بزرگ با توجیه انتقال فن‌آوری و دانش فنی به کشور، بهطور تمام و کمال از خدمات شرکت‌های مشاوره‌ای خارجی استفاده کنند.

اما در ایران که امکان بهره‌مندی از این امتیازات کمابیش وجود ندارد و تحقیق و توسعه مستلزم صرف هزینه‌های سنگین می‌باشد، این‌گونه ارزش‌گذاری خدمات طراحی و مهندسی، مانع از رشد و پویایی این بخش می‌گردد.

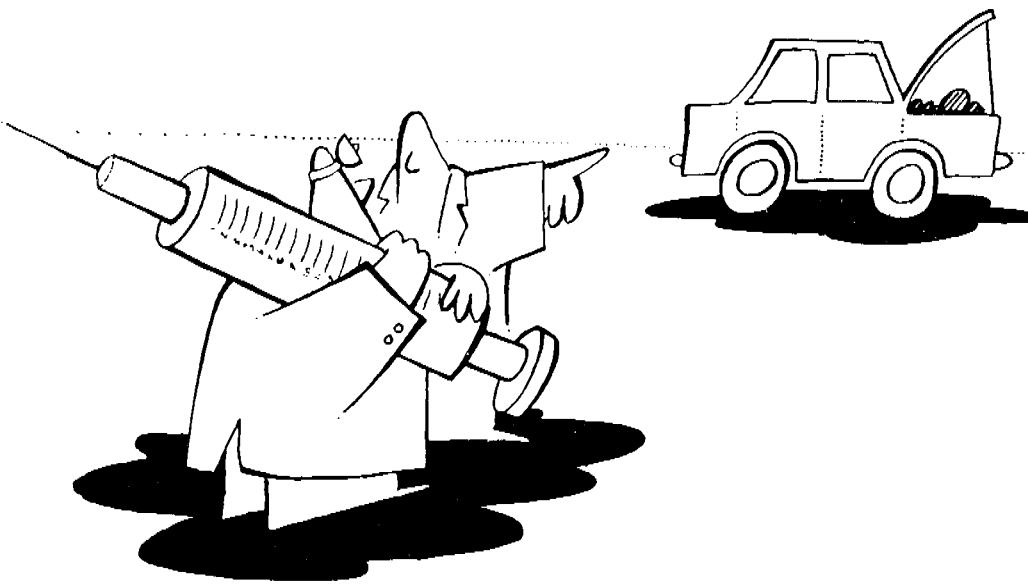
تأثیر ناهطلوب شناخته نشدن طراحی و مهندسی
مشکل فرهنگی جامعه، نارسانی ضوابط قانونی و سهم ناچیز هزینه‌های طراحی و مهندسی در مجموع هزینه‌های طرح سبب شده است که شناخت واقعی از خدمات طراحی و مهندسی

مشاوره‌ای خارجی در این زمینه بهره می‌گیرند. این امر نه تنها محیط رشد و توسعه خدمات طراحی و مهندسی را محدود می‌سازد، بلکه هزینه‌های ارزی کلانی را به اقتصاد ملی تحمیل می‌کند. لازم است موضوع انتقال فن‌آوری به دقت مورد ارزیابی و بررسی قرار گیرد و به مدیران طرح‌ها به ویژه طرح‌های بزرگ، تنها در صورت فقدان توان داخلی در زمینه طراحی و مهندسی (به‌طور کلی یا جزئی)، اجازه داده شود که از خدمات مشاوران خارجی استفاده کنند.

○ طراحی و مهندسی زیربنایی‌ترین بخش زنجیره فن‌آوری و صنعت است، لیکن نمود عینی ندارد و نامحسوس بودن ذاتی آن سبب شده که آگاهی‌های عمومی نسبت به این امور، بسیار ضعیف باشد.

آنچه که تاکنون به عنوان انتقال تکنولوژی (فن‌آوری) در ایران مطرح شده است، بیشتر جنبه واکذاری امور طراحی و مهندسی به شرکت‌های خارجی را داشته است. مشاوران خارجی کمتر به وظایف و تعهدات خود در قبال انتقال دانش فنی و آموزش نیروی انسانی عمل کرده‌اند. حتی شروطی مانند ضرورت استفاده از نیروی انسانی کشور در طراحی و اجرای طرح‌های بزرگ که در برخی قراردادهای کلیدگردان منظور شده بود، در بسیاری موارد در حد استفاده از مترجمان و

از آنجا که امور طراحی و مهندسی در واقع مغز متفکر صنعت می‌باشد، و اگذاری امر طراحی و مهندسی به شرکت‌ها و پیمانکاران خارجی، لطمات جبران ناپذیری را به توسعه صنعتی (توسعه اصیل) می‌زند.

چنانچه تصمیم‌گیری در زمینه و اگذاری امور طراحی و مهندسی به کارشناسان خارجی به موقع و صحیح، صورت نگیرد. چرخه صنعت نمی‌تواند از پویایی و جهش‌های فنی و تخصص برخوردار شود و زنجیره وابستگی به کارشناسان خارجی روزبه روز محکم‌تر می‌گردد.

بخش طراحی و مهندسی سال‌ها با محیط‌های علمی و پژوهشی دانشگاه‌ها بیکانه بوده و این امر زیان‌های بسیاری به همراه داشته است. اگرچه در یکی دو سال اخیر رابطه و پیوند میان این دو اندکی تحکیم یافته، بخش قابل توجهی از سرمایه‌گذاری‌های کشور برای امر آموزش عالی و تربیت کادرهای متخصص صرف شده است، لیکن هنوز درصد قابل قبول و موردنیاز نیست. ضرورت دارد این رابطه روزبه روز تقویت گردد.

لازم است که دانشگاه‌های مهندسی نقش و وظیفه خود را در پیشروی صنعت و اقتصاد کشور به عهده گیرند و در ارتباط نزدیک به صنعت و تحقیق مسؤولیت خود را به انجام رسانند.

وجود نداشته و جایگاه آن در مجموعه امور صنعتی و تولیدی نامشخص باشد. این امر در طول سال‌های متمادی به اقتصاد کشور و بخش نوآوری، ابتکار و خلاقیت، لطمہ بزند و مانع از توسعه امور طراحی و مهندسی گردد.

آثار نامطلوب ناشناخته ماندن خدمات طراحی و مهندسی در سوء تصمیم‌گیری در سیاست‌گذاری‌های بلندمدت توسعه صنعت، فاصله میان مراکز تحقیقی و پژوهشی دانشگاه و صنعت، نداشتن تأثیر مناسب این بخش در صحنه صنعت و اقتصاد، افزایش هزینه‌های ارزی طرح‌های اقتصادی و عقب‌ماندگی بخش‌های تحقیق و توسعه و در نهایت استفاده نادرست از توان اقتصاد ملی و پایین بودن بهره‌وری صنایع، نمود یافته است.

○ استفاده از خدمات مشاوره‌ای شرکت‌های خارجی، گذشته از افزایش هزینه‌های ارزی طرح‌های اقتصادی، امکان رشد را برای بخش طراحی و مهندسی از بین می‌برد. مدیران طرح‌های بزرگ باید موظف باشند با حصول اطمینان از عدم توان داخلی در طراحی و مهندسی صنعت موردنظر، از خدمات مشاوره‌ای شرکت‌های خارجی استفاده کنند.

هزینه‌های ارزی طرح‌های اقتصادی کلان کشور به ۸۰ درصد مجموع هزینه‌های آن می‌رسد و صرف‌جویی در این هزینه‌ها برای اقتصاد کشور بسیار مهم است.

چنانچه شرکت‌های مهندسی مشاور ایرانی در طرح‌های بزرگ فعال شوند، می‌توانند ابتکار عمل در خرید تجهیزات را در دست داشته باشند و با ایجاد رقابت میان عرضه‌کنندگان تجهیزات مورد نیاز و کاهش قیمت و ... صرف‌جویی‌های کلانی در هزینه‌های اجرایی نیز به وجود آورند.

در همین حال واکذاری امور طراحی و مهندسی به مشاوران ایرانی، مسیر تحقیق و پژوهش در کشور را باز می‌کند. با توجه به تأثیر غیرقابل انتکاری که تحقیق و پژوهش و به ویژه انجام تحقیقات کاربردی در شکوفایی صنعت دارد، رفع موانع توسعه تحقیق و پژوهش از عمدترین و ضروری‌ترین اقداماتی است که باید صورت پذیرد.

تأمین امکانات برای گردآوری اطلاعات (کتب، نشریات، نرم‌افزارهای رایانه‌ای) برای بخش‌های تحقیق و توسعه از اهمیت بسزایی برخوردار است که می‌تواند روند توسعه تحقیق و پژوهش و در کنار آن طراحی و مهندسی را سرعت بخشد. در حالی که هنوز بخش‌های تحقیقاتی (طراحی و مهندسی) در ایران ارتباط لازم با پایگاه‌های تحقیقاتی خارجی را ندارند تا نیازمندی‌های اطلاعاتی خود را فراهم کنند.

○ سهم ۱۰ درصدی طراحی و مهندسی از مجموع هزینه طرح برای شرکت‌های خارجی که از تجربیات گذشته بانک‌های اطلاعاتی قوی و امکان کم کردن و فروش خدمات گذشته را دارند و در کنار تأمین تجهیزات طرح از سودهای کلان برخوردار می‌شوند، نه تنها قابل قبول، بلکه سودآور است، اما برای ایران، مانع از رشد و پویایی این بخش می‌شود.

نتیجه عقب‌افتدگی در امور طراحی و مهندسی را می‌توان در عدم استفاده از توان تولیدی صنایع ابزارساز مشاهده کرد به گونه‌ای که در پاره‌ای موارد با وجود سرمایه‌گذاری‌های سنگینی که برای رادانداری این گونه صنایع صورت گرفته، نبود تقاضا برای محصولشان سبب رکود فعالیت و حتی توقف کار می‌شود. برای مقابله با چنین روندی، لازم است

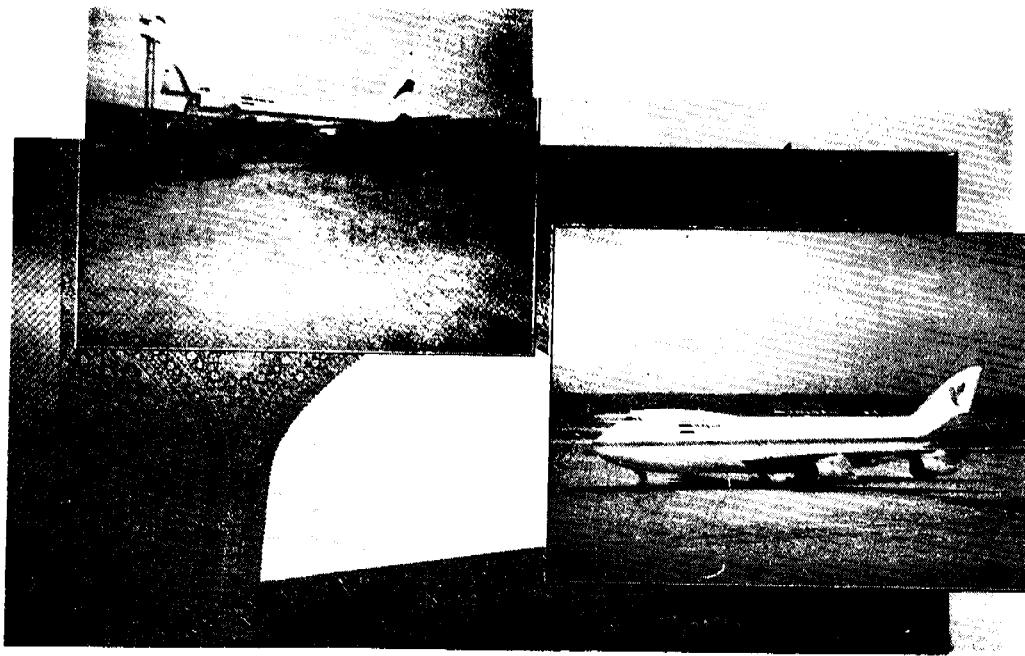
○ شرکت‌های خارجی در زمینه انتقال دانش فنی به متخصصان ایرانی تعهدی احساس نمی‌کند، حتی در برخی قراردادهای کلیدگردان که طرف خارجی موظف به استفاده از نیروی کار ایرانی و آموزش او بوده است، به این تعهد خود عمل نکرده است.

از سوی دیگر، قشر مهندسین و مشاور که در رقابت فشرده با مشاوران خارجی قرار دارد، باید، تشکل‌های صنفی خود را تشکیل دهد و تقویت کند و در تنظیم و تدوین ضوابط و مقررات حاکم بر جامعه مهندسی و امر طراحی و مهندسی، ایفای نقش نماید. این تشکل‌ها باید در تعیین دستمزد امور مهندسی و طراحی فعال شوند.

ذکر این نکته ضروری است که در قراردادهای کلیدگردان، شرکت‌های خارجی اگر چه سهم ۱۰ درصدی را برای امور طراحی و مهندسی قبول دارند، اما بخش عمده سود آن‌ها از محل فروش تجهیزات و دستگاه‌ها تأمین می‌شود و در مجموع فعالیت سودآوری را برایشان تدارک می‌نماید. اما شرکت‌های مهندسی و مهندسان مشاور ایرانی از حمایتها مالی و قانونی برای تدارک تجهیزات و دستگاه‌ها برخوردار نیستند و لذا فقط می‌توانند در مناقصه‌های طراحی و مهندسی که در آمد ناچیزی دارد، فعال گردند. در این شرایط امکان رقابت شرکت‌های مشاور ایرانی با شرکت‌های بزرگ خارجی وجود ندارد.

○ از آنجا که مطابق عرف بین‌المللی و ضوابط سازمان برنامه و بودجه، هزینه‌های طراحی و مهندسی حدود ۱۰ درصد هزینه کل را تشکیل می‌دهد، کارفرمایان آن را قابل اغماض تلقی کرده واز خدمات مشاوره‌ای خارجی بهره می‌گیرند.

نتیجه چنین روندی افزایش هزینه‌های ارزی طرح‌های اقتصادی کشور می‌باشد، در حالی که امکان تنزل این هزینه‌ها با توجه به استعدادها و توان فنی - مهندسی وجود دارد. بخش طراحی و مهندسی که زیربنای توسعه صنعت است. اگر بتواند در اجرای طرح‌های بزرگ درکشور فعال شود، قادر است در کوتاه‌مدت هزینه‌های ارزی را تا حد قابل توجهی کاهش دهد.

مسئول به ویژه سازمان برنامه و بودجه ارایه دهد، تا امر طراحی و مهندسی در کشور مورد تشویق قرار گیرد و انگیزه‌های لازم برای توسعه فعالیت را بیابد.

تصمیم‌گیری در واکنایی طرح‌های صنعتی به مشاوران خارجی با اطمینان کامل از عدم توان ساخت و طراحی داخلی، صورت بکیر و از سوی دیگر راه برای نفوذ به بازارهای خارجی (از طریق شرکت در مناقصه‌های بین‌المللی) باز شود.

○ آثار نامطلوب ناشناخته ماندن خدمات طراحی و مهندسی در ایران در سو، تصمیم‌گیری‌ها و سیاست‌گذاری‌های بلندمدت توسعه صنعت، فاصله عمیق میان مراکز تحقیقاتی دانشگاهی و صنعت عقب‌ماندگی بخش‌های تحقیق و توسعه و استفاده نادرست از توان اقتصاد ملی و نیز افزایش هزینه‌های ارزی طرح‌های اقتصادی، مشاهده می‌شود.

از سوی دیگر ضرورت دارد دستگاه‌های ارتباط جمعی (روزنامه‌ها، رادیو و تلویزیون) در معرفی امر طراحی و مهندسی و گسترش فرهنگ توسعه، به نقش و وظیفه و رسالتی که به عهده دارند، به خوبی عمل کنند. زیرا که توسعه از توسعه در اندیشه شروع می‌شود و سپس به دیگر بخش‌ها سرایت می‌کند.

راههای حمایت از طراحی و مهندسی
برای احیا و توسعه امور طراحی و مهندسی در کشور لازم است کانون‌ها و تشکل‌های صنعتی مهندسان هرچه سریعتر تشکیل شود و توسعه پیدا کند و این تشکل‌ها نقش سازنده خود را در معرفی فرهنگ تحقیق، توسعه و مهندسی و ... به عهده بگیرند. در کنار آن نیز در تدوین قوانین و مقررات برای تشویق و حمایت از طراحی و مهندسی کشور، نقش کارسازی را ایفا کنند.

تشکل‌های مهندسی می‌توانند به طور خودجوش و یا با یاری و حمایت دولت تشکیل شوند و در تخصیص کام، مشکل فقدان اطلاعات را با ایجاد ارتباط با مراکز تحقیقی و پژوهشی در داخل و خارج از کشور، برطرف سازند.
ایجاد بانکهای اطلاعاتی به روز در علوم و فنون مختلف، دسترسی به اتفاقات رایانه‌ای برای بهره‌گیری از اطلاعات روز جهان، انتشار کتب و نشریات و نیز تلاش برای گردآوری کتب و نشریات علمی و فنی خارجی و ... می‌تواند در مجموعه وظایف تشکل‌های مهندسی قرار گیرد.

لازم است تشکل‌های مورد بحث برای تنظیم مجدد جدول هزینه طراحی و مهندسی، مشاوره‌های لازم را به ارگان‌های